

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.185/2010/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nagy János Árpád ügyvéd (Nyíregyháza, Bocskai u. 12. I/9.) által képviselt felperes neve címe lakos felperesnek, a **S. I.** elnök és Dr. Kádár Zoltán ügyvéd (Mátészalka, Kálvin tér 1.) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen társadalmi szervezet határozatának bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a ... Megyei Bíróság 3. P. 21.865/2009/4. számú ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és a felperes által Pf. 3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a keresetet részben elutasító ítéletnek tekinti, annak nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

A felek a fellebbezési eljárási költségeiket maguk viselik.

Kötelezi az alperest, hogy leletezés terhével 8 nap alatt rójon le az iratoknál 15 000 (Tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy leletezés terhével 8 nap alatt rójon le az iratoknál 18 000 (Tizennyolcezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes az alperesi vadásztársaság tagja.

A vadásztársaság 2002. február 22-i közgyűlésén elfogadott, s jelenleg is hatályos Fegyelmi Szabályzata II. fejezete szól a fegyelmi vétségekről, fegyelmi büntetésekről.

E fejezet 3. § 1/c pontja szerint „fegyelmi vétséget követ el az a vadász és vadászjelölt (tagjelölt), aki a vadásztársaság tagjait és testületeit alaptalanul megvádolja”, míg a 3. § 1/e pontja értelmében „az, aki a vadásztársaság békéjét, harmonikus működését intrikus magatartásával, az előírások megszegésével megbontja, tevékenységét veszélyezteti”.

A 3. § 2. pontja szerint „a fegyelmi vétséget elkövető vadászt fegyelmi eljárás keretében kell felelősségre vonni”.

A 4. § 1. pontja sorolja fel a kiszabható fegyelmi büntetéseket, ezek között az e) pont lehetővé teszi a vadászati jog 2 évig terjedő felfüggesztését, míg az f) pont a kizárást.

A III. fejezet tartalmazza a vadászati fegyelmi szervekre vonatkozó előírásokat, s az 5. § értelmében ezek a vadásztársaság fegyelmi bizottsága, illetve a vadásztársaság közgyűlése.

A IV. fejezet szól a fegyelmi eljárás szabályairól. A 11. § 2. pontja szerint a fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke rendeli el. A 12. § 1. pontja szerint a fegyelmi eljárás megindítását megelőzően vizsgálni kell, hogy az adott cselekmény nem évült-e el. Elévültnek tekintendő a cselekmény, ha a fegyelmi vétség elkövetéséről a fegyelmi jogkör gyakorlójának több mint 3 hónapja tudomása van.

A fejezet ezt követően részletesen taglalja az elsőfokú, majd külön a fellebbezési eljárás szabályait. Ezek közt a 19. § előírja, hogy a fegyelmi határozat bevezető részből, rendelkező részből és indokolásból áll, s az a), b), c) pontok részletesen előírják ezek kötelező tartalmát.

A vadásztársaság elnöke 2009. június 12-én fegyelmi eljárást kezdeményezett a felperessel szemben az alábbi fegyelmi vétségek miatt:

„1./ A vadásztársaság elnökének nyilatkozatát elferdítette a hatóság előtt.

2./ A vadásztársaság titkárát megvádolta kötelezettség-szegéssel a hatóság előtt.

3./ A vadásztársaság vadászmasterét, mint hivatásos vadászt, becsületsértő színben tüntette fel a hatóságok és a vadászat tisztségviselői előtt, amely alkalmas a jó hírnév megsértése.

4./ Fenyegetettséggel vádolja a vadásztársaság tisztségviselőit.

5./ Kétségbe vonja a közgyűlési jegyzőkönyv tartalmát hatóságok előtt, lejárta az ügyvitelben résztvevő hitelesítők személyét, illetve a hitelesítés intézményét, ahelyett, hogy törvényben biztosított jogával éljen az ott határozottak ellen.

S ezek a vádak alkalmasak a földtulajdonosi közösség és a vadásztársadalom körében a vadásztársaság jó hírnevének kisebbítésére, amely erkölcsi és anyagi kártételével negatívan befolyásolja a vadásztársaságok harmonikus működését, megbontja egységét és veszélyezteti tevékenységét.”

A fegyelmi bizottság mint elsőfokú fegyelmi szerv az eljárást lefolytatta, s 2009. augusztus 11-én kelt 10-2/3/2009. számú határozatával a felperest fegyelmi büntetésként a vadászati jog 2 évig terjedő felfüggesztésével sújtotta. A határozat indokolásában a fegyelmi bizottság megállapította, hogy a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló irat 4.

pontjában foglalt vétséggel a Fegyelmi Szabályzat 3. § 1/ c pontját, az 5. pontban foglalt vétséggel a 3. § (1) bekezdés e) pontját sértette meg a felperes, míg az 1. és 3. pontban írtakkal összefüggésben „állást nem foglalt”, a 2. pontban írtak kapcsán pedig „az eljárást megszüntette”.

A fegyelmi határozattal szemben mind a felperes, mind a vadásztársaság elnöke fellebbezést nyújtott be.

A másodfokú fegyelmi szervként eljáró közgyűlés 2009. szeptember 30-án tárgyalta a felperes fegyelmi ügyét. A közgyűlésről készített jegyzőkönyv szerint a közgyűlésen 39 tag volt jelen, így a közgyűlés határozatképes volt. A jelenlévők nyílt szavazással, kézfelemeléssel a felperes fellebbezését elutasították, a vadásztársaság elnöke által benyújtott fellebbezést pedig személyi kérdésnek tekintve titkos szavazással bírálták el. Ennek során a tagok részére kiosztott szavazólap arra adott lehetőséget, hogy a szavazók az elsőfokú határozat helybenhagyása, vagy a vadásztársaság elnökének fellebbezésében indítványozott súlyosbítás - a felperes kizárása - mellett foglaljanak állást. A jegyzőkönyv szerint 7 tag az elsőfokú határozat helybenhagyására, 29 tag a súlyosbításra szavazott, 2 szavazat érvénytelen volt, 1 fő nem élt szavazati jogával.

A vadásztársaság elnöke, mint a közgyűlés levezető elnöke ezt követően megállapította, hogy a közgyűlés a 7/2009. (IX. 30.) Kgy. számú határozatával felperes vadász tagsági viszonyát kizárás jogcímén megszüntette. Az erről szóló határozatot a felperes részére kézbesítették.

A felperes 2009. október 26-án előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság a vadásztársaság közgyűlésének 7/2009. (IX. 30.) Kgy. számú határozatát az elsőfokú fegyelmi bizottság 10-2/3/2009. számú határozatára is kiterjedően vizsgálja felül, azt helyezze hatályon kívül, tekintettel arra, hogy a határozatok a fegyelmi szabályzatba, illetve egyéb jogszabályba ütköznek, annak meghozatalakor az alperes súlyos eljárásjogi szabályokat is megsértett, illetve az eljárás tárgyává tett cselekmény elévült.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a fegyelmi eljárás szabályszerűen folyt le, s a meghozott határozatok is megfelelnek a fegyelmi szabályzat követelményeinek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes közgyűlésének 7/2009. (IX. 30.) Kgy. számú határozatát megsemmisítette, kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 33 500 Ft perköltséget.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy az alperes közgyűlésének az eljárása és a meghozott határozata teljes egészében ellentétes a saját szabályzatával.

A 2009. szeptember 30-i közgyűlésen a felperes fellebbezéséről nyílt szavazással, a vadásztársaság elnökének fellebbezéséről titkos szavazással döntött a tagság, ezzel megsértette a tagok egyenjogúságához fűződő alapelvet.

A közgyűlés határozata nem felel meg a fegyelmi szabályzat 19. §-ában foglalt tartalmi és formai követelményeknek.

A határozatnak az a megállapítása, hogy a másodfokú határozatot a tagság 2/3-os szótöbbséget meghaladó szavazati aránnyal hozta meg, nem állapítható meg, mert a becsatolt jelenléti ív 24 személy közgyűlésen való részvételét igazolja, ezzel szemben a jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy 39-en voltak jelen.

Utalt arra, hogy a fegyelmi bizottság egyetlen felperesi szabálytalanságot állapított meg, mégpedig a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló irat 4. pontjában meghatározott fegyelmi vétség elkövetését. A másik, a fegyelmi bizottság által a felperes terhére megállapított vétséggel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a per irataiból kitűnően a felperes nem követett el fegyelmi vétséget, mert a sérelmesnek tartott cselekményeket már a vadásztársaság 2009. február 28-i közgyűlésén szóvá tette, s csak miután arra nem kapott megfelelő választ, fordult más szervekhez.

Kifejtette, hogy a közgyűlés úgy súlyosbította a fegyelmi bizottság határozatát, hogy további bizonyítás nélkül titkos szavazással felülmérlegelte a fegyelmi eljárást, a fegyelmi büntetést, s ez jogszabálysértő. Erre ugyanis csak akkor van lehetőség, ha az adott tényállás iratellenes vagy a rendelkezésre álló bizonyítékokból okszerűen nem következő tényállási elemet tartalmaz és így az alkalmazott fegyelmi büntetés is jogszabálysértő.

Rámutatott, hogy a bíróság az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 16. §-a alapján csak megsemmisítési jogkörrel rendelkezik. Új eljárás elrendelését nem tartotta szükségesnek, „mert a törvénytelenység a megsemmisítéssel megszűnt”.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte, hogy a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy a közgyűlési határozat megsemmisítése mellett a közgyűlést új eljárás lefolytatására is kötelezze.

A fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a 2009. szeptember 30-i közgyűlésen 39 személy volt jelen, ám az elsőfokú eljárás során a közgyűlés jelenléti ívének csak első oldalát csatolták be másolatban, pótlólag a jelenléti ív második oldalát mellékelte, ebből megállapíthatóan pedig a 2/3-os többség biztosított volt.

Rámutatott, hogy a fegyelmi bizottság határozatában a felperes terhére megállapított másik fegyelmi vétség is megvalósult, mert a fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke amiatt kezdeményezte, hogy a felperes az általa sérelmesnek tartott eseményekről más szervekhez is bejelentést tett.

Érvelése szerint az Etv. 16. §-a lehetőséget ad a bíróságnak a törvénytelen határozatot hozó fegyelmi szerv új eljárás lefolytatására utasítására is. A megyei bíróságnak ezt kellett volna tennie, mert ez esetben orvosolható az a fellebbezésben sem vitatott eljárási szabálysértéssor, amely a közgyűlési határozat megsemmisítéséhez vezetett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, ugyanakkor csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy a felperes terhére rótt fegyelmi vétség már elévült, mert annak megvalósulásáról a vadásztársaság elnöke a 2009. február 28-i közgyűlésen tudomást szerzett, ehhez képest a fegyelmi eljárást a fegyelmi szabályzatban írt 3 hónapos határidőn túl kezdeményezte.

Kérte továbbá, hogy a bíróság semmisítse meg az elsőfokú fegyelmi határozatot is, mert arról a megyei bíróság nem rendelkezett, holott a keresetében a felperes azt is kérte.

Az ítéletábra erre irányuló fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a vadásztársaság közgyűlése 7/2009. (IX. 30.) Kgy. számú határozatát megsemmisítő rendelkezését a Pp. 253. § (3) bekezdésére figyelemmel.

Az ítéletábra érdemben mind a fellebbezést, mind a csatlakozó fellebbezést alaptalannak találta.

A 2009. szeptember 3-i közgyűlésről készült jegyzőkönyv bevezetőjében tartalmazza, hogy a közgyűlésen 39 fő jelent meg, s a levezető elnök megállapította, hogy a közgyűlés határozatképes. Az elrendelt titkos szavazást követően a szavazatok összeszámlálása után adott jelentés ugyancsak 39 fő jelenlétét igazolja. A jegyzőkönyvvezető és a két jegyzőkönyvet hitelesítő személy aláírásával tanúsította, hogy a jegyzőkönyv a valóságnak megfelelő adatokat tartalmazza. Tény, hogy a másolatban becsatolt jelenléti ív 24 személy aláírását tünteti fel, ám a fellebbezési eljárás során mellékelt teljes, két oldalas jelenléti ív alátámasztja a jegyzőkönyv hitelességét. A jelenléti ív 2. oldalán van feltüntetve mások mellett a közgyűlés elnöke, továbbá **P. L.** és **T. Z.** tagok, akik a felperes által sem vitatottan a közgyűlésen részt vettek, így a becsatolt jelenléti ív hitelességéhez kétség nem fűződik.

A fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló irat 5. pontjában foglalt fegyelmi vétség kapcsán az ítéletábra osztja a fellebbezés érvelését, mely szerint a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult vadásztársasági elnök a felperesnek azt a cselekményét tartotta fegyelmi vétséget megvalósítónak, hogy a közgyűlési jegyzőkönyv tartalmával kapcsolatos aggályait más szervek, hatóságok felé jelezte. Nem a felperes kifogásait önmagában tartotta fegyelmi vétséget megvalósítónak, mert e kifogásokat felperes valóban szóvá tette már a február 28-i közgyűlésen, hanem azt, hogy erről más szerveket tájékoztatott. A fegyelmi bizottság e tekintetben megállapította a felperes terhére a fegyelmi vétség elkövetését, ugyancsak azzal az indokolással, hogy sérelmeivel más hatósághoz fordult.

Az Etv. 16. §-a nem határozza meg, hogy a bíróság a társadalmi szervezet tagja által indított kereset alapján milyen intézkedéseket tehet. Az iránymutató és egységes bírói gyakorlat szerint a bíróság az Etv. 16. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt intézkedést teheti meg, vagyis megsemmisítheti a társadalmi szervezet törvénysértő határozatát és szükség szerint új határozat hozatalát rendelheti el. A vadásztársaság mint társadalmi szervezet önkormányzattal rendelkező autonóm közösség, amely maga határozza meg működésének szabályait és a szabályok megsértésének következményeit. Maga dönt arról,

hogy mely magatartásokat, mulasztásokat minősít fegyelmi vétségnek, ezek megvalósulása esetén indít-e az arra feljogosított személy fegyelmi eljárást, s a megfelelő szerv milyen szankciót alkalmaz. A Debreceni Ítéltábla álláspontja szerint a vadásztársaság autonómiájának sérelmét jelentené, ha a megsemmisített fegyelmi határozat mellett kötelező erővel előírná, hogy a fegyelmi eljárást újból le kell folytatnia a vadásztársaság megfelelő szervének. Arról, hogy a bíróság határozatát követően a vadásztársaság a fegyelmi eljárást folytatja-e a fegyelmi eljárással érintett tagja ellen, magának kell döntenie. Hasonlóan foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság egy eseti döntésében (BH. 1993. évi 523. jogeset), amikor kimondta, hogy „a törvénysértő fegyelmi határozat megsemmisítése esetén a bíróság új határozat hozatalát nem rendeli el”.

A felperes csatlakozó fellebbezése kapcsán az ítéltábla hangsúlyozza, hogy - miként arra az előzőekben már rámutatott, - a felperessel szemben elrendelt fegyelmi eljárás során a vadásztársaság elnöke azt a felperesi cselekményt tette az eljárás tárgyává, hogy a felperes az általa sérelmezett eseményekről más szervek felé tett bejelentést. A bírósági iratok között megtalálható a felperes által jegyzett, 2009. május 18-i keltezésű, „Valamennyi érintett szervezetnek” címzett irat, melyet a 2009. február 28-i jegyzőkönyv másolatával együtt az irat tanúsága szerint a ... Megyei Rendőrkapitányságnak, a Ny-i Vadászati Felügyelőségnek és a ... Megyei Vadászaknara Elnökének is eljuttatott. Ugyancsak megtalálható az az irat, mely szerint a ... Megyei Mezőgazdasági szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatósága Vadászati és Halászati Osztálya a vadásztársaság elnöke része 2009. június 4-i végzésével rendelte el kiadni egyebek mellett felperes fent jelzett bejelentését, így arról a fegyelmi eljárás kezdeményezője csak ekkor szerezhetett tudomást. Ehhez képest a fegyelmi eljárás elrendelése 2009. június 12-én történt, azaz az elévülés nem következett be.

A felperes keresetlevele felzetén csak a vadásztársaság közgyűlése 7/2009. (IX. 30.) Kgy. határozatának hatályon kívül helyezését kérte, ám a keresetlevél a korábbiakban idézettek szerint valóban tartalmazza azt is, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat „hatályon kívül helyezését” is kezdeményezi a felperes. A megyei bíróság az elsőfokú fegyelmi eljárást is vizsgálta, ám azt - helytállóan - nem találta a vadásztársaság fegyelmi szabályzatába vagy jogszabályba ütközőnek, s ilyen szabálysértést az ítéltábla sem észlelt a fegyelmi bizottság eljárásának vizsgálata során. Ezért nincs helye az elsőfokú fegyelmi határozat megsemmisítésének, mert az semmilyen szempontból nem törvénysértő.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel sem a fellebbezés, sem a csatlakozó fellebbezés érdemben nem volt alapos, az ítéltábla úgy rendelkezett a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján, hogy a felek maguk viselik a saját költségeiket.

Észlelte az ítéltábla, hogy az alperes a fellebbezésére 21 000 Ft illetéket rótt le. Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja szerint az illeték számításának alapja 600 000 Ft, így a lerovandó fellebbezési illeték 36 000 Ft (Itv. 42. §

(1) bekezdés a) pont), ezért a hiányzó 15 000 Ft lerovására leletezés terhével 8 napos határidő engedélyezésével hívta fel az alperest.

A felperes a csatlakozó fellebbezésére illetéket nem rótt le. A csatlakozó fellebbezés illetéke az Itv. 46. § (4) bekezdése alapján a fellebbezési illeték fele, ezért az ítélőtábla felhívta a felperest, hogy az iratoknál 8 nap alatt leletezés terhével rójon le 18 000 Ft csatlakozó fellebbezési illetéket.

Az ítélőtábla az alperes fellebbezését a Pp. 256/A § (1) bekezdés f) pontja, a felperes csatlakozó fellebbezését a Pp. 256/A § (1) bekezdés d) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2010. június hó 22.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő